R.P.R. Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest nu măr pagi 2 3 nile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

CRONICA CINEMATOGRAFICĂ

PREMIILE ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA PE ANUL 1965

SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5511 | 4 PAGINI – 25 BANI | MARȚI 7 FEBRUARIE 1967

FIECARE MINUT FRUCTIFICAT CU VALOARE MAXIMĂ PENTRU PRODUCȚIE !

ARGUMENTE PENTRU EXTINDEREA INIȚIATIVEI DE LA „SEMĂNĂTOAREA"

SURSE DE CREȘTERE A PRODUCTIVITĂȚII

În secția decorațiune a Complexului industrial de sticlă și faianță din Sighișoara
Foto: AGERPRES

Ing. Mihai Suder
ministrul economiei forestiere

În primul an al cincinalului, traducînd în viață sarcinile stabilite de Congresul al IX-lea al P.C.R., lucrătorii din economia forestieră au obținut succese importante în producție. Astfel, planul anual al producției globale și marfă a fost îndeplinit cu 5 zile mai devreme, dîndu-se peste prevederi 85 600 mc. cherestea de rășinoase, 13 000 mc cherestea foioase, 6 160 tone plăci aglomerate și fibrolemnoase, mobilă în valoare de 94 milione lei etc. Aceste rezultate reflectă progresele simțitoare obținute în organizarea producției și a muncii, în utilizarea mașinilor și instalațiilor, a capacităților de producție.

Pe baza sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie anul trecut, planul de stat pe anul 1967 în ramura economiei forestiere prevede o creștere a producției globale cu 6,3 la sută în condițiile reducerii volumului de masă lemnoasă exploatată. Îndeplinirea acestor sarcini va fi asigurată printr-un complex de măsuri tehnico-organizatorice care vor urmări valorificarea superioară a masei lemnoase, promovarea largă a progresului tehnic, perfecționarea organizării producției și a muncii, folosirea la întreaga capacitate a instalațiilor, precum și utilizarea integrală a timpului de muncă. Realizarea acestor importante obiective impune mobilizarea largă a inițiativei și capacității creatoare a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor în vederea obținerii unei eficiențe maxime în activitatea de producție.

De aceea, consider deosebit de valoroasă inițiativa tinerilor de la Uzinele „Semănătoarea" din Capitală, care și-au propus să fructifice fiecare minut, cu valoare maximă, pentru producție. Această inițiativă își poate găsi o largă aplicare și în întreprinderile economiei forestiere, unde lucrează un mare număr de tineri în special în modernele combinate de industrializare a lemnului construite în ultimii ani.

Argumentele mele pentru extinderea acestei inițiative pornesc de la faptul că în întreprinderile economiei forestiere mai sînt încă mari rezerve în ceea ce privește utilizarea integrală a timpului de muncă. De exemplu, **creșterea cu numai 1 la sută a indicelui de utilizare a timpului de lucru în economia forestieră este echivalentă cu o producție suplimentară de circa 125 milioane lei. Iată, raportată numai la un singur procent, ce valoare concretă ar putea să aibă generalizarea acestei inițiative în toate întreprinderile ministerului nostru.**

Conducerea ministerului,

(Continuare în pag. a III-a)

Vizita în Tunisia a președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica

Convorbiri oficiale

TUNIS 4. — Trimișii speciali Nicolae Puicea și Nicolae N. Lupu, transmit: Sîmbătă după-amiază, la Palatul guvernamental de la Casbah au avut loc convorbiri oficiale între președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și președintele Tunisiei, Habib Burghiba. Au participat Bujor Almășan, ministrul minelor, George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ioan Georgescu, ambasadorul României la Tunis, Ștefan Cleja, ambasador, director în Ministerul Afacerilor Externe, Ion Pătruț, director în Ministerul Petrolului.

Din partea tunisiană au participat Bahi Ladgham, secretar de stat la președinție, Habib Burghiba-junior, ministrul afacerilor externe, Ahmed Ben Salah, ministrul economiei și planificării, Ahmed Nuredin, ministrul lucrărilor publice și construcțiilor de locuințe, Mahmoud Maamouri, ambasadorul Tunisiei la București.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă și cordialitate.

Alte știri privind vizita — în pag. a IV-a.

Serile „Scînteii tineretului"

Simbătă seara în sala Conservatorului „Ciprian Porumbescu" — 700 de tineri și tinere din București au luat parte la cea de a doua ediție a serilor „Scînteii tineretului" dedicată dragostei. Prima parte a programului a început cu o anchetă în sunet și imagini (realizată prin proiecții de diapozitive și sunet înregistrat pe bandă de magnetofon) la care tineri din Capitală au răspuns la întrebările: „Credeți în dragoste? Ce este dragostea?". A urmat tradiționala masă rotundă în cadrul căreia au fost comentate unele din părerile exprimate de tinerii anchetați. Apoi o antologie lirică la care și-au dat concursul tinerii actori, dansatori și cîntăreți.

VOM REVENI cu o relatare amplă a celei de a doua „seri" într-unul din numerele viitoare ale ziarului.

În întîmpinarea celei de a VI-a Conferințe U.A.S.R.

LA ÎNĂLȚIMEA EXIGENȚELOR STUDENȚIEI

De cîteva zile, în amfiteatre a devenit stăpînă liniștea vacanței. Prima etapă a anului universitar 1967 s-a încheiat.

Cele trei săptămîni de bilanț universitar — sesiunea de examene — au prilejuit o atestare a calităților cunoștințelor dobîndite de studenți, însemnînd, totodată, o dovadă a atașamentului lor față de profesie. În fața verificărilor făcute cu maximum de exigență de către examinatori, marea majoritate a studenților a demonstrat o înțelegere matură a îndatoririi patriotice de a învăța cu dăruire și pasiune pentru dobîndirea unei înalte competențe profesionale, pe măsura epocii pe care o trăim.

Îndrumată de un distins corp profesoral, valorificînd condițiile optime de viață și pregătire, studențimea României socialiste dovedește profunde însușiri civice și intelectuale.

O confirmare este sesiunea de examene încheiată de curînd. Apelul la statistică certifică un bilanț de calitate, semn concludent că tineretul studios al patriei năzuiește să meargă în același ritm, rapid, cu dezvoltarea învățămîntului superior românesc. Un număr mult mai mare de studenți, dorind să pună temelie trainică profesiunii, înțelege să respecte întocmai disciplina universitară, să muncească ritmic, perseverent. Ca o consecință firească, ei s-au prezentat la toate examenele din sesiune, iar cunoștințele dobîndite, cîntărite cu exigență de către dascăli, le-au adus celor mai mulți calificative pozitive, procentul înclinînd spre o pregătire bună și foarte bună.

Alături de cadrele didactice, organizațiile U.T.C. și asociațiile studenților, îndeplinindu-și menirea ce le-a fost conferită de către partid, desfășoară o intensă și multilaterală activitate educativă, cultivînd la studenți pasiunea muncii intelectuale, dragostea și răspunderea față de profesia aleasă. În colectivele studențești domnește o atmosferă laborioasă, un climat de seriozitate, propice studiului, o atitudine civilizată, un cadru care favorizează dezvoltarea calităților spirituale și morale ale intelectualului în devenire. Opinia studențească, stimulată permanent de către organizațiile U.T.C. și asociații, militează pentru valorificarea la maximum a anilor de facultate.

Acum, cînd apar aceste rînduri, studențimea se află în vacanță. Fluxul de veselie și tinerețe s-a instaurat pe Valea Prahovei, în „orașele vacanței" (Sinaia, Bușteni, Predeal, Tușnad, Pîrîul Rece), în 28 cabane din Bucegi, Paring și Apuseni sau, pur și simplu, acasă, alături de părinți, printre prieteni. În orarul zilnic al vacanței stau înscrise: excursii, vizite, spectacole, seri de dans, concursuri sportive, îndeosebi la sporturile de sezon.

Două mari evenimente ale vieții sportive studențești se vor desfășura în această perioadă: Campionatul republican universitar de șah — la Sinaia și Campionatul republican universitar de schi — la Predeal. La cluburile și casele de cul-

„Scînteia tineretului"

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN CURÎND „ANTENE"

SUPLIMENT ȘTIINȚIFIC AL „SCÎNTEII TINERETULUI"

DIN SUMARUL PRIMULUI NUMĂR O LARGĂ ANCHETĂ:

„ȘANTIER — 1967"

18 MEMBRI TITULARI ȘI CORESPONDENȚI AI ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA NE ÎMPĂRTĂȘESC CÎTEVA DETALII ASUPRA PLANURILOR LOR DE ACTIVITATE.

PRIMA ORĂ A VACANȚEI

— Dansați?...

E seară. În sala mare a vilei „Dunărea" din Sinaia se desfășoară primul bal studențesc al „decadei vacanței — 1967". Și cum după o plimbare romantică printre brazii visători sub mantie de zăpadă, nimic nu poate fi mai plăcut decît o invitație la dans — nimeni nu s-a lăsat așteptat. Iar veselia părea a fi aici invitat de onoare. Totuși, fotoreporterul Emil Cojocaru era abătut:

— Ne-a mai rămas o singură peliculă!?...

Am hotărît împreună ca pe această peliculă să „surprindă" chipul celei mai vesele fete. Lămpile cu magneziu au sclipit scurt, și...

— Te rugăm să ne spui numele, anul, facultatea.

— Valeria Marian, anul II, Institutul de artă teatrală și cinematografică.

Așadar, o viitoare slujitoare a Thaliei. Ni se va reproșa, desigur că totul a fost înscenat. Noroc că avem încă peste 50 de asemenea pelicule cu aspecte din prima zi a vacanței studențești. Și din toate surîde același chip al veseliei.

...În zorii zilei de 5 februa-

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Spre cabana Furnica...

ADOLESCENȚII DE AZI

de Dorel Dorian

Delimităm frecvent și, deseori, arbitrar pe elevul studios, pasionat de existența unor hipermezoni „omega minus" — de adolescentul în stare să ne descrie, într-un argou aproape incredibil, „șutul lui Pircălab"; pe îndrăgostitul de 17 ani, „topit" după o „minune" de 16 — de exegetul lui Antonioni, „care a văzut tot dar cunoaște și restul..."; pe tînărul care răspunde obraznic (deși e un mare timid) — de cel care „ia atitudine fermă..." (dintr-un orgoliu nu mai puțin obraznic); și delimităm, în sfîrșit, pe tînărul care citește cu regularitate „Poșta redacției" în speranța unei confirmări literare — de cel care nu mai poate trăi fără „mag", și bineînțeles, fără „ceai". Adevărul e, însă, că e mult mai ușor să delimitezi copleșit de prima impresie, decît să sondezi aparențele în căutarea „zăcămîntului" definitoriu uman. „Fațetele" contradictorii pot aparține la fel de justificat, și nici o clipă paradoxal, aceluiași tînăr, după cum atitudinile real diferențiate față de muncă, fotbal și hipermezoni nu exclud, dimpotrivă, o poziție fermă, aceeași, în problemele fundamentale de viață (despre care, evident, nu-i vom auzi discutînd nici în tramvai, nici pe stadion și nici în parc, mult după ce se înserează...). Și din nou: primul contact cu munca — disciplina efortului corelat și sentimentul nou al răspunderilor mari, colective — determină neîncetat restructurări și redefiniri în aria atît de complexă a celor care, printr-o simplă asociere de vîrstă, îi denumim și sînt: adolescenții de azi.

Dar îi cunoaștem real? Putem cita o carte sau o piesă de teatru, cu adevărat „a lor" și în care să-i regăsim „cum sînt", diferențiați prin actul unor opțiuni fundamentale, de viață, și nu prin simplificări literare, schematice? Fără îndoială există încercări și cîteva nume — dar cîte? — pot fi totdeauna citate. Și sînt. Celor mai mulți eroi, însă, chiar dacă n-au decît 16—26 de ani, le lipsește tocmai harul vîrstei de aur. Ei se mișcă („se văd") folosesc un limbaj așa-zis tineresc (despre care se spune că „sună" și „sună")... Dar chiar atunci cînd, în sfîrșit, cu un anumit rabat, îi considerăm realizați, ei continuă să rămînă, sincer vorbind, în urma unor exigențe mai mult decît justificate. De aici și imperativul unor lucrări literare menite să investigheze mult mai profund aspirațiile, neliniștile, certitudinile, veleitățile și răspunderile actualei generații de tineri; imperativul unor lucrări scrise cu talent, cu adevăr, cu fervoare. Iar faptul că aceste lucrări — solicitate și

(Continuare în pag. a III-a)

AȘA ȘI ALTFEL !

O vorbă mai veche care-mi muncea imaginația copilăriei provinciale, spunea că bucureșteanul cînd iese din casă trebuie să scoată banii din pungă. Anecdota vizează mai departe decît biletul de tramvai și ziarele de la chioșc, atîngînd viața modernă a marelui oraș care îl

CADRAN

obligă să fie, deseori, risipitor. Cu timpul, cu sentimentele, cu buna sa dispoziție, sau prin incident ori profesie, devenit personaj al străzii, risipitor cu timpul și cu nervii aitora.

Te-ai întrebat, dacă nici măcar nu i-ai cerut scuze,

VARTAN ARACHELIAN

(Continuare în pag. a II-a)

CÎND „NECESITATEA" NU DEVINE O CONVINGERE, JUSTIFICĂRILE DEVIN ŞI ELE „PRINCIPII"

Discutăm despre cultură, despre necesitatea însuşirii ei. Interlocutorii — de astă dată activişti ai Comitetului orăşenesc U.T.C. Piteşti.

ACTIVIŞTI AI COMITETULUI ORĂŞENESC PITEŞTI AL U. T. C. DESPRE PROPRIA PREOCUPARE PENTRU LĂRGIREA ORIZONTULUI CULTURAL

ION SPINU, instructor al Comitetului orăşenesc U.T.C. Piteşti este activist de numai şase luni. După ce a terminat şcoala profesională de construcţii a continuat liceul. Fişa sa de cititor al bibliotecii este plină. Ce a citit în ultima vreme? O sumedenie de cărţi: „Fraţii Jderi" şi „Nicoară Potcoavă" — *„îmi place foarte mult Sadoveanu"* — „Ion" al lui Rebreanu — *„un roman robust, masiv, cu o multiplă tipologie"*.

— Cunoşti ce citesc tinerii?

— *Tocmai asta să nu ştiu!* se miră activistul. *Ca instructor, îndrum, de exemplu, şi organizaţia de bază U.T.C. de la Şantierul zona sud. Mereu trec pe la dormitorul băieţilor. Foarte mulţi sînt seraliştl la liceu. I-am văzut citind din bibliografie: Caragiale, Creangă, Eminescu, Coşbuc. Despre unele cărţi am discutat împreună. Mulţi băieţi au însă un „of". Ar dori să aibă la biblioteca şantierului şi cărţi din colecţia „Aventura". Am vorbit cu tov. Dima, preşedintele comitetului sindical al Trustului de construcţii şi dînsul mi-a promis să rezolve.*

Ion Spinu nu numai că ştie bine preferinţele tinerilor în lectură, dar le şi stimulează: *Recent m-am aflat la o adunare generală a organizaţiei de bază U.T.C. de la SDPI a Trustului construcţii. Mai mulţi tineri şi-au exprimat dorinţa să se organizeze diverse activităţi culturale atractive. I-am întrebat pe loc: „Şi ce aţi dori?". Din cele spuse, mai de unul, mai de altul, am găsit o idee: să organizăm un ciclu de „călătorii pe hartă". Ceea ce am şi făcut. Biroul organizaţiei de bază a procurat o hartă şi, cu concursul mai multor tineri cunoscuţi ca buni cititori am stabilit să organizăm în luna februarie o călătorie geografică — istorico-culturală pe traseul Piteşti-Oradea, după ce în prealabil, toţi tinerii se vor fi pregătit, pe baza unei bibliografii cît mai bogate.*

— *Însuşirea culturii este o necesitate obiectivă...* Cuvintele aparţin unui alt interlocutor, tovarăşului *CONSTANTIN SAVU*, secretar cu problemele de propagandă. Într-un limbaj puţin umflat, şi de aici şi senzaţia de artificial, continuă să ne explice de ce e bine ca activistul să aibă cît mai multe cunoştinţe culturale. *„Viaţa impune să ai cunoştinţe, tinerii cer..."* Constrînşi de adevărul lor, consemnăm aceste preţioase consideraţii. Numai că atunci cînd încercăm s-o transferăm de pe terenul teoretic, general, pe cel al concretului, al eforturilor personale, discuţia nu mai are aceeaşi cursivitate.

— Ştiţi cam ce cărţi au apărut în ultimele luni?

— *Nu cunosc...*

— Ce aţi citit în ultima vreme?

— *O carte, dacă nu mă înşel — „Scriitori moderni" — o lucrare a nu ştiu cărui autor... se vorbeşte despre poeţii noştri.* (Imaginaţi-vă ce impresie ar face, dacă tovarăşul secretar cu propaganda ar recomanda-o cuiva în acest stil)

— Altceva?

— *Nu prea, ştiţi, timpul...*

— Ce părere aveţi despre ceea ce ne spuneţi?

În loc ca şi de data aceasta răspunsul să fie lapidar, ascultăm o amplă dizertaţie pe tema... supraaglomerării. Ni se explică: e mult de lucru la sediu, în organizaţiile de bază, apar mereu noi probleme de rezolvat. Nu putem nega. E clar, munca de activist îţi cere timp, sarcinile îţi cer să te preocupi cu răspundere de activitatea organizaţiilor, a tinerilor pe care-i îndrumi. Dar nu e deloc firesc ca un secretar cu probleme de propagandă să găsească în aceasta o scuză pentru lipsa de preocupare faţă de îmbogăţirea orizontului cultural propriu, să explice astfel, situaţia de necrezut, că de luni de zile n-a citit nici o carte. A vorbi în aceste condiţii de îndatorirea unui activist de a fi informat „la zi" cu tot ce apare în librării, pentru a putea face recomandări atît activului, cît şi tinerilor din organizaţiile de bază, chiar în principiu, cum preferă tovarăşul Savu, ni se pare cu totul nepotrivit.

Răspunsul tovarăşului *DUMITRU POPESCU*, secretar cu problemele organizatorice este de o sinceritate cuceritoare.

— *De problemele culturale nu răspund eu. De aceea le acord o importanţă mai mică.*

Aştepţi să revină, poate că a făcut o glumă. Nu, n-a fost o glumă, dar s-a „întrecut cu gluma"! Îl rugăm pe tovarăşul Popescu să ne relateze despre munca culturală din organizaţia de bază U.T.C. de la I.P.M.P.B.-Piteşti, în care a fost de mai multe ori în ultima vreme. Oricît ne străduim, nu aflăm mare lucru.

— Tinerii citesc?

— *Cred că da.*

— De unde ştiţi?

După un moment de gîndire:

— *Păi din informarea prezentată la adunarea generală U.T.C.* (!)

Din cuvintele secretarului ne este dat să aflăm şi de ce anume nu se ocupă cîtuşi de puţin de problemele culturale. *„Eu răspund de problemele organizatorice, adică de încasarea cotizaţiilor, organizarea evidenţei membrilor, primirea în U.T.C., ţinerea adunării generale, şedinţele de birou" etc. etc.* Bine, dar toate acestea se referă la nişte oameni concreţi, la nişte tineri pe care organizaţia U.T.C. vrea să-i ajute să devină mai luminaţi, mai culţi, mai conştienţi de ceea ce se întîmplă în jurul lor.

Nu sînteţi de aceeaşi părere tovarăşe Popescu?

Continuăm discuţiile. Ne adresăm tovarăşului *ILIE PREPELIŢĂ*, secretar cu problemele economice.

— Ce carte se bucură de succes în organizaţiile de bază?

— *Nu cunosc.*

— Ce carte s-a bucurat de succes la... dumneavoastră personal?

— *Nici una.*

— Ce faceţi cînd un tînăr vă solicită să-i recomandaţi o carte?

— *Îl îndrum să meargă la bibliotecă. Cei de acolo ştiu ce să-i dea!*

O asemenea înţelegere a apropierii personale de cultură, în contextul răspunderii pentru îndrumarea tinerilor din organizaţiile de bază, dovedeşte şi tovarăşa activistă *GHERGHINA BUZATU*. După ce ne relatează despre brigada de agitaţie de la Întreprinderea de panificaţie orăşenească, dorim să aflăm despre activitatea desfăşurată.

— Ce piesă de teatru se pregăteşte?

— *Concret? Nu ştiu.*

— Şi dacă sînteţi invitată să le propuneţi ceva, cum procedaţi?

— *Le ofer revista „Teatru" sau „Îndrumătorul cultural".*

...Vorba ceea, s-or descurca ei, deoarece instructoarea comitetului orăşenesc nu ştie să spună decît că „avem brigadă de agitaţie", dar cînd e la o adică, să aflăm relaţia intimă existentă între dînsa şi formaţia artistică, să supună unui examen substanţa acestui raport, cineva rămîne repetent.

De la tov. *ILIE ION*, prim secretar al Comitetului orăşenesc U.T.C. Piteşti aflăm cîteva informaţii îmbucurătoare: activul comitetului orăşenesc este antrenat în majoritate la completarea studiilor, la continuarea lor în cadrul învăţămîntului de stat. Viaţa culturală a activiştilor constituie o preocupare a biroului comitetului orăşenesc. Tovarăşul prim secretar menţionează mai multe acţiuni iniţiate pentru lărgirea orizontului de cultură al activiştilor U.T.C., seri literare, organizate cu prilejul aniversării scriitorilor Bacovia, Coşbuc; participarea activului la cîteva spectacole de teatru; unele acţiuni de iniţiere în cultura economică — discuţii colective cu directorul Băncii de investiţii — vizite în Bucureşti, la Galeria naţională de artă etc...

Toate acestea constituie acţiuni frumoase, de certă valoare pentru îmbogăţirea spirituală a activiştilor. Organizarea şi în continuare a unor asemenea acţiuni nu poate fi decît de un real folos. Dar aceasta nu e suficient. Una e să ţi se ofere, fie şi cu o anumită regularitate, întîlniri spectaculoase cu cultura, şi alta e să dovedeşti că eşti propulsat de propria-ţi combustie internă, de frămîntarea şi ardoarea personală pentru a cunoaşte cît mai mult, pentru a putea oferi şi altora din bagajul tău cultural, în permanentă îmbogăţire. Singurul mod eficient de însuşire a culturii este contactul direct, nemijlocit şi permanent cu bogăţiile ei, efortul personal, perseverent de autoperfecţionare, autoinstruire. Şi în această privinţă, lectura e o modalitate primordială. Cu toată „lipsa de timp", activiştii Comitetului orăşenesc U.T.C. Piteşti trebuie să găsească vreme pentru a medita mai profund asupra acestor lucruri. Şi să nu se oprească la meditaţii...

CAROL ROMAN

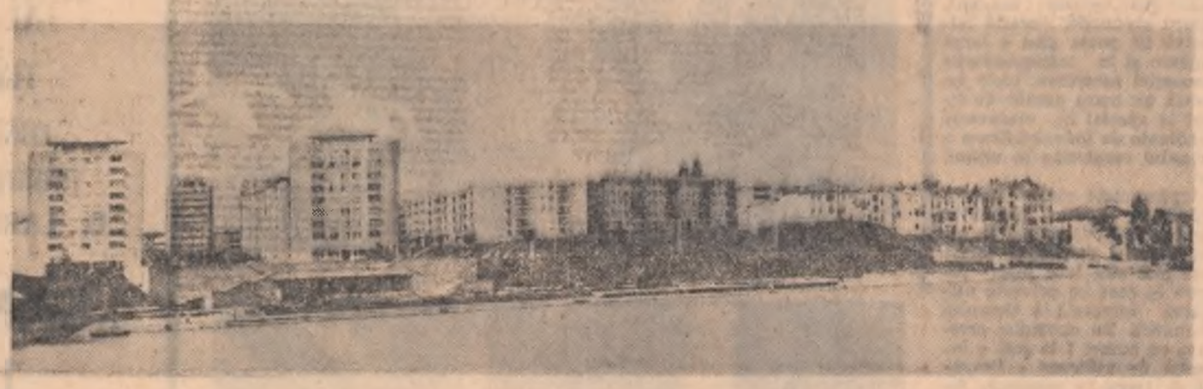

Trece Dunărea prin Galaţi — *Foto: I. BODEA*

Aşa şi altfel!

(Urmare din pag. I)

unde mergea tînărul cu buchetul de flori galant ambalate şi dulos apărate de înghesuiala autobuzului, pe care din neatenţie l-ai înghiontit? Ai intervenit oare anunţînd vocile care se găsiseră tocmai acum să critice perechea de proaspeţi căsătoriţi ce cobora fericită treptele sfatului popular? La băcănia din colţ unde lucrezi, n-aveţi de două săptămîni muştar la borcan. Ei, acolo, un fleac. Şi aşa ai convins mulţi clienţi. Dar ce i-ai răspuns soţiei indignată că pe tot Lipscanii n-a găsit un fermoar? Ce lume, domle, te-am auzit spunînd aseară logodnicei cu care ieşeai de la film, călcat în picioare de cei grăbiţi să prindă ultimul troleibuz. Şi te-am văzut azi, momind, de la volanul autobuzului 31, mulţimea strînsă popor în staţie. Te făceai că nu ştii unde să opreşti. Ba-nainte, ba-napoi. Şi stăteai mîndru şi suveran în aşteptata maşină, altfel, nu prea mergătoare.

Efemeride, îmi răspunde vocea blazată a nu ştiu cui. Doar efemeride?

De curînd, am asistat la procesul unor tineri între 18 şi 25 de ani. Cîndva, avuseseră cu toţii cîte o meserie: unul strungar, altul frizer, o fată studentă prin anul întîi. Se constituiseră, din lene şi trai uşor, într-o echipă. Echipă de borfaşi. Dimineţile paşnice ale oraşului, erau neştiute martore la orori morale. Apartamentele blocurilor erau luate la rînd. Soneriile supralicitate deveneau instrumente de investigaţie. Cînd stăpînii nu-s acasă... Şi apoi, „Albina"... sus în pod, la „Dunărea"... timpul vine, timpul trece... Coniac, fripturi, café frappé... Te-aş întreba nevăzută voce blazată: de cîte ori nu te-au izbit figurile acestea de bebé, deveniţi stîlpi ai cafenelei? Dar ai trecut indiferent: efemeride! Treizeci de familii au pierdut însă, într-un fel şi din cauza ta — las' acolo obiectele jefuite — ore şi zile întregi: miliţie, tribunal. În plus, cîţiva tineri cărora le-ar fi stat bine grăbiţi pe stradă spre munca lor cinstită, vor sta acum cîţiva ani după gratii. Efemeride? Doar efemeride? Strada prin noi risipeşte şi tot prin noi adună.

Prima oră a vacanţei

(Urmare din pag. I)

rie, am plecat din Bucureşti, spre Valea Prahovei, cu un tren special studenţesc. Amfiteatrele, sălile de seminarii, bibliotecile, laboratoarele, examenele sesiunii abia încheiate, au rămas undeva în urmă... După aproape trei ore de drum, timp în care toate compartimentele au răsunat de cîntece tinereşti, de glume, am sosit la Sinaia. Cîteva momente, şi „Perla Carpaţilor" a devenit un inedit centru universitar de vacanţă, numărînd aproape 1 000 de studenţi.

Veseli şi încîntaţi de frumuseţile peisajului, de confortul vilelor, de bogăţia şi varietatea programului anunţat (vor avea loc seri de dans, seri literare, întîlniri cu oameni de ştiinţă, cu scriitori, cu actori şi regizori, concursuri de schi şi sănius, la care se adaugă două concursuri sportive republicane — finala campionatului universitar de şah şi finala campionatului universitar de schi, la Predeal) sute de băieţi şi fete au pornit în excursii prin împrejurimi, au organizat întreceri de schi, de sănius.

...Am plecat din Sinaia la ora încheierii primului bal studenţesc din această vacanţă.

Cronică cinematografică

RĂZBOI ŞI PACE

Pe poteci de munte
Foto: N. NICOLAESCU

Poate cea mai ambiţioasă operă cinematografică întreprinsă pînă acum de studioul „Mosfilm", Război şi pace, *va constitui cu certitudine şi cea mai ambiţioasă tentativă a lui Serghei Bondarciuk, triplu autor al filmului realizat după opera devenită celebră a lui Tolstoi. (Bondarciuk este scenarist, regizor şi interpret).*

O carte atît de cunoscută prezintă la transpunerea pe ecran tot atîtea avantaje cît şi dezavantaje. Toată lumea ştie de ce este vorba, deci îţi poţi permite să fii eliptic pe alocuri de dragul metaforelor, fără teama de a nu fi înţeles, iar succesul de public este dinainte asigurat. Dar, totodată, marea răspîndire a cărţii, face ca fiecare cititor să-şi fi rulat, la lectură, propriul film, conform propriilor afinităţi. Şi asta duce ades la antagonisme mai mari sau mai mici faţă de concepţia regizorală a realizatorului. Împărţită în patru mari episoade, epopeea cinematografică realizată de Bondarciuk ni s-a înfăţişat de această dată prin primul ei capitol „Andrei Bolkonski". Toate „forţele" cinematografului modern au fost invocate de regizor: ecranul panoramic, culoarea, sunetul stereofonic, figuraţia numeroasă, filmările din avion şi elicopter, costumele şi decorurile fastuoase, furtunoase cavalcade, distribuţia forte, plastică, desăvîrşită a fotografiei. Nimic n-a fost uitat. Nici măcar fidelitatea faţă de opera literară, care pe alocuri devine aproape tezistă prin eforturile vizibile de a converti cu o exactitate matematică imaginea literară în imagine vizuală şi sonoră. Fără îndoială că din tot acest efort uriaş a ieşit o operă solidă. Filmul lui Bondarciuk, chiar aşa, văzut la o pătrime din întinderea sa, ne oferă certitudinea unei „lecturi cinematografice de ţinută. Să ne amintim începutul, serata Annei Pavlovna Scherer, în care personajele se mişcă aproape nefiresc, aparatul plimbîndu-se prin sălile palatului cu insistenţa unui ochi röentgen. Oamenii plutesc ca într-un vis nedefinit care, oricînd, se poate transforma într-un coşmar. Coşmarul va deveni însă realitate, pe cîmpul de luptă de la Austerlitz, filmat în scenele finale ale bătăliei din avion, regizorul subliniind excelent deruta şi inutilitatea eforturilor cavaleriei ruse ce aleargă înnebunită într-un cerc fără început şi fără sfîrşit. Scena morţii bătrînului Bezuhov ne aminteşte prin forţa ei (să fim înţeleşi, prin forţă şi nu prin imitare) pagini celebre din „Ivan cel Groaznic" al lui Eisenstein, după cum gustul lui Bondarciuk pentru poezia naturii ne trimite la clasicii ruşi. Actorii, din care nu vom aminti acum decît cîţiva: Bondarciuk (Pierre Bezuhov), Viaceslav Tihonov (Andrei Bolkonski) şi toţi cei care urmează (imposibil de enumerat în spaţiul nostru) au înţeles foarte bine partitura tolstoiană. Liudmilei Savelieva (Natașa), Bondarciuk i-a lăsat în mod intenţionat o prezenţă mai puţin vizibilă pentru explozia pe care i-o pregăteşte în partea a doua, intitulată „Natașa Rostova". Excelentă imaginea filmului (Anatoli Petriţki) care pare o adevărată colecţie de pînze din galeriile Tretiakov, dinamice şi colorate scenele de luptă (filmate de Alexandr Selenkov şi Iolanta Cen lu-Lan, cunoscuţi spectatorilor noştri ca realizatori ai fotografiei din coproducţia româno-sovietică „Tunelul"). Spuneam că o calitate a filmului lui Bondarciuk este fidelitatea faţă de opera literară. Fidelitatea s-a transformat însă pe alocuri în teamă şi atunci tendinţa literaturizării cu orice chip şi-a făcut apariţia. Desele prezenţe pe coloana sonoră ale explicaţiilor — de cele mai multe ori neinspirate — ale unui crainic (care nu ştiu pe cine reprezintă: pe Tolstoi, pe Bondarciuk, pe unul din eroi?) ca şi voinţa tenace cu care regizorul vrea să fotografieze aproape fiecare frază (de aici lungimi nejustificate) sînt numai cîteva din urmările acestei înţelegeri a fidelităţii. Adeseori Bondarciuk nu cunoaşte limita, nu ştie unde să taie. Finalul se termină pur şi simplu în coadă de peşte! Am numărat circa 6-7 finaluri posibile, toate înglobate în imensa plutire a aparatului peste frunzişul copacilor, în plimbarea peste frunze, pe poteci [illegible] se poate trece cu vederea [illegible] excesiva folosire de către regie a unor semne de punctuaţie cinematografică devenite oarecum desuete ca imaginea „flu" (neclară), voleurile, înlănţuirile (topirea imaginei anterioare în cea care urmează) abuzul panoramicelor lungi (plimbări de aparat), travelingurile (apropieri şi depărtări). Un tînăr dar reputat critic francez (Marcel Martin) îşi intitula acum doi ani cronica de la festivalul filmului de la Moscova (unde „Război şi pace" a primit marele premiu) „realmente ca cea mai bună peliculă a confruntării „Război şi pace — are material pentru o capodoperă".

ATANASIE TOMA

„ANOTIMPUL MARILOR ÎNTREBĂRI"

PITEŞTI (de la corespondentul nostru).

Aşa s-a intitulat dezbaterea ce a avut loc zilele acestea la Casa de cultură a tineretului din Piteşti, dezbatere condusă de lectorul universitar Ilie Stănculescu, de la Institutul pedagogic din localitate. Aceasta a fost cea de a 7-a ediţie a ciclurilor tinereţii — ciclu de discuţii libere prin care se intenţionează a se da răspunsuri problemelor celor mai diferite puse de tineri: din domeniul literar, artistic, etic, moral etc.

Scrisori, sesizări, propuneri...

CU ŞI FĂRA RĂSPUNS

E binecunoscut faptul că majoritatea instituţiilor de stat, organizaţiilor obşteşti şi întreprinderilor rezolvă operativ şi cu multă grijă scrisorile, sesizările, propunerile oamenilor muncii. Această realitate este confirmată şi de răspunsurile pe care le primim zilnic la redacţie de la cei cărora le-au fost trimise spre rezolvare scrisorile respective.

Dar (din păcate nu se poate renunţa la acest dar) mai sînt şi cazuri, nu multe dar există, în care oamenii sînt purtaţi pe drumuri pentru nişte lucruri mărunte; alteori răspunsurile pe care le primesc sînt superficiale, nedocumentate, ceea ce face ca omul să pornească iar cu scrisoarea în mînă la forurile superioare cînd totul putea fi rezolvat cu uşurinţă, de la început.

În această nouă rubrică pe care o iniţiem astăzi ne propunem să popularizăm experienţa bună acumulată în acest sens, dar mai ales să luăm atitudine hotărîtă împotriva încălcărilor de la indicaţiile privind rezolvarea cererilor, sesizărilor, sugestiilor oamenilor muncii, împotriva acelora care complică lucrurile simple, care răpesc timpul nostru atît de preţios.

„Vă mulţumesc"

Multe scrisori care sosesc la redacţia ziarului din partea corespondenţilor voluntari şi a cititorilor în loc de titlu poartă aceste cuvinte: „Vă mulţumesc". Sesizările acestor oameni au fost rezolvate bine şi operativ, iar ei îşi manifestă bucuria că au fost ascultaţi, ajutaţi, îndrumaţi cu grijă. Mulţumirile se cuvin în primul rînd organelor care au rezolvat scrisorile respective.

Să spicuim cîteva rînduri din aceste scrisori: *Ionescu Alon*, zidar, Ploieşti: „După intervenţia ziarului, atît mie cît şi tovarăşilor mei de la Şantierul nr. 118 Buzău ni s-au decontat abonamente de tren. Vă mulţumesc foarte mult şi vă urez multă sănătate".

Florea Tistuleasa — Piteşti: „Am primit răspunsul dumneavoastră la timp. Imediat am pornit în oraş să văd dacă s-au luat măsurile menţionate şi am observat că lipsurile semnalate (n. n. la cofetărie se serveau băuturi alcoolice) au fost definitiv înlăturate. Vă mulţumesc".

Am putea continua cu alte numeroase asemenea exemple

Un răspuns după 400 de zile

Citim şi recitim răspunsul primit de la Sfatul popular al regiunii Argeş şi, pe bună dreptate, ne punem întrebarea: cum de s-a putut ca un vicepreşedinte şi un secretar să semneze, sau mai bine-zis să certifice acest act. Despre ce era vorba (spunem la timpul trecut, deoarece e multă vreme de atunci). Scrisoarea tinerei Popescu Polixenia a fost trimisă spre rezolvare Sfatului popular al regiunii Argeş în luna noiembrie a anului 1965. Reţineţi: una mie nouă sute şasezeci şi cinci. Iar răspunsul a venit după mai bine de 400 de zile, adică la începutul anului 1967. De ce a fost oare nevoie de 400 de zile pentru a redacta un răspuns care nu are mai mult de 300 de litere? Dacă s-ar fi bătut la maşină numai cîte o literă pe zi şi tot nu ar fi durat atît.

Un asemenea fapt e aproape imposibil de comentat. El este un exemplu elocvent de încălcare a unor hotărîri, a unor legi ale statului nostru.

Socotim că este neapărat necesar ca cei ce se fac vinovaţi de această exagerată întîrziere să li se aplice cu toată seriozitatea sancţiunea cuvenită, mai ales pentru faptul că acesta nu este singurul caz.

De trei lei... sancţiune

De la biblioteca regională din Tîrgu Mureş am primit o scrisoare în care ni se sesiza faptul că instituţia respectivă nu a primit (chiar după multe insistenţe) 12 numere din ziarul nostru.

Răspunsul trimis redacţiei de către Direcţia regională P.T.T.R. Mureş-Autonomă Maghiară, căreia i-am înaintat scrisoarea spre rezolvare, constituie o adevărată mostră de superficialitate, de lipsă de interes în rezolvarea sesizărilor. În primul rînd, aflăm că reclamaţia e întemeiată, iar în continuare sîntem informaţi că: „Vinovat pentru servirea parţială a abonamentului se face un salariat al Oficiului P.T.T.R. nr. 1 care a fost supus la plata contravalorii ziarelor neservite". Şi răspunsul se încheie astfel:

„Prin mandatul poştal nr. 7688 din 14 I. 1967 s-a expediat Bibliotecii regionale suma de 3 lei". Aţi reţinut că aceasta e sancţiunea pe care a primit-o salariatul Of. P.T.T.R nr. 1.

Asemenea măsuri nu numai că nu pot fi luate în consideraţie, dar sînt pe de-a dreptul **ridicole. Dacă Direcţia regională P.T.T.R.** nu s-a priceput să stabilească măsurile care se impuneau, sperăm că o vor face tovarăşii din Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor cu cei care au semnat şi parafat un asemenea răspuns.

Aveţi fantezie, tovarăşe inspector!

Sînt uneori cereri care nu pot fi rezolvate imediat, ci după o mai îndelungată perioadă de timp. În asemenea cazuri instituţiile respective, salariaţii acestora, trebuie să explice clar solicitanţilor care este situaţia, să-i convingă că aşa stau lucrurile şi nu altfel.

Să luăm, spre exemplificare, următorul caz. În urmă cu 8 ani tovarăşa Păun Dumitra din strada Calafat nr. 33 a făcut cerere pentru locuinţă la Secţiunea de gospodărire locativă de pe lîngă Sfatul popular al raionului „1 Mai". Timp de 8 ani, nici un salariat de la instituţia citată nu s-a învrednicit să meargă la faţa locului să vadă despre ce este vorba.

La sfîrşitul anului trecut am primit şi noi o scrisoare în care tovarăşa Păun ne relata faptul că nu are spaţiu corespunzător, iar tovarăşii de la S.G.L...

Cum S.G.L. „1 Mai" şi sfatul popular raional erau cei reclamaţi era firesc să trimitem scrisoarea Sfatului popular al Capitalei. Care a fost drumul acestei cereri? Simplu. Sfatul popular al Capitalei a expediat-o Sfatului popular al raionului „1 Mai", iar tovarăşii de aici au trimis-o mai departe la... S.G.L. „1 Mai", adică exact la instituţia reclamată.

Un inspector a fost la faţa locului, a informat şi sfatul popular raional şi iată-ne în posesia a două răspunsuri.

Unul, cel al Sfatului popular al raionului „1 Mai", precizează că tovarăşa Păun are două camere de cîte 7,50 m.p. fără dependinţe şi fără lumină electrică. Din celălalt, al Secţiunii de gospodărie locativă, reiese cam acelaşi lucru dar... cu lumină electrică.

Şi unul şi celălalt arată că petiţionara va fi trecută pe tabelul de locuinţe al pensionarilor. Ba, mai mult, „spaţiul" face şi următoarea precizare: ...„*la o poziţie corespunzătoare*". Dacă ar fi vorba de două instituţii care nu au nici o legătură una cu alta, să admitem că s-ar fi putut strecura o greşeală. Dar în cazul de faţă cînd S.G.L. e subordonat Sfatului popular, cum se mai pot face asemenea afirmaţii?

Oare în dorinţa de a rotunji nişte fraze, unii oameni pot spune lucruri vrute şi nevrute, adevărate sau rodul unor închipuiri pe care apoi să le parafeze?

E lesne de înţeles care a fost reacţia tovarăşei Păun cînd a aflat din scrisoarea S.G.L. că suprafaţa camerelor ei a crescut cu aproape 2 m.p.; ba, mai mult, că are şi lumină electrică. Am cercetat şi noi la faţa locului cele relatate în răspunsul amintit. Totul este numai rodul fanteziei inspectorului, fantezie care cel puţin de data aceasta a fost destul de bogată. De fapt, în cazul de faţă nu e vorba de fantezie, ci de o nepermisă superficialitate, de lipsă de interes faţă de cererea unui om. Am solicitat tovarăşului şef al Secţiunii de gospodărire locativă să ne precizeze ce înseamnă „*o poziţie corespunzătoare*". Traducerea acestor cuvinte înseamnă... nimic, sau aproape nimic. Tabelele au fost definitivate abia la sfîrşitul lunii ianuarie, iar răspunsul e din 24 decembrie 1966. Fantezia, deci,... se transmite.

În acest caz, cît şi în cele citate mai sus, conducătorii unor instituţii nu văd în acele plicuri decît nişte hîrtii obişnuite şi nu cererea unui om care li s-a adresat cu încredere, cerere care trebuie temeinic studiată, iar răspunsul să nu fie rodul fanteziei, ci rezultatul unor atente cercetări.

GH. NEAGU

Încheierea lucrărilor sesiunii generale a Academiei

Sîmbătă au continuat dezbaterile în cadrul sesiunii generale a Academiei Republicii Socialiste România.

În cursul dimineții, adunarea generală a dezbătut și aprobat unele modificări aduse statutului Academiei și a ales pe prof. dr. Radu Voinea, membru corespondent, ca secretar general al Academiei.

În cadrul sesiunii a luat cuvîntul tovarășul Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R. În încheiere, participanții la sesiune au adoptat o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C. C. al P.C.R.

A urmat festivitatea de decernare a premiilor Academiei pe anul 1965.

În numele Prezidiului Academiei, acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei, a felicitat călduros pe laureați.

(Agerpres)

Premiile Academiei Republicii Socialiste România pe anul 1965

SECȚIA DE ȘTIINȚE MATEMATICE

1. Premiul „Simion Stoilov" — Lucrările: a) Algebra locală. Autor: Alexandru Lascu; b) Grupul de lucrări în domeniul teoriei axiomatice a funcțiilor armonice: Nicu Boboc (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

2. Premiul „Gheorghe Țițeica" — Lucrările: a) Asupra unor evaluări ale funcțiilor derivabile cu aplicații la studiul problemei polilocale. Autor: Oleg Aramă; b) Asupra problemei bilocale pentru ecuații diferențiale liniare. Autor: Dumitru Ripianu.

3. Premiul „Gheorghe Lazăr" — Lucrările: a) Lucrări asupra problemelor la limită în dinamica mediilor deformabile. Autor: Nicolae Cristescu; b) Lucrări în domeniul programării parametrice. Autor: Irinel Drăgan.

SECȚIA DE ȘTIINȚE FIZICE

4. Premiul „Dragomir Hurmuzescu" — Grupul de lucrări efectuate la Ciclotronul Institutului de fizică atomică: Nicolae Martalogu, Magda M. Tatiana, Radu Dumitrescu, Alexandru Alerva (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

5. Premiul „C. Miculescu" — Lucrările: a) Grupul de lucrări privind teoria lărgimilor reduse: Aurel Săndulescu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); b) Grupul de lucrări privind caracteristicile unor diode tunel din germaniu puternic dopat cu stibiu în care s-au introdus impurități de nichel cu cupru. Autor: Cristian George Constantinescu.

SECȚIA DE ȘTIINȚE CHIMICE

6. Premiul „Gheorghe Pascu" — Lucrarea: Fenomene de pasivitate și inhibiție a coroziunii la aliaje feroase și aliaje de aluminiu: dr. Octavian Radovici (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

7. Premiul „Nicolae Teclu" — Lucrările: a) Reacții de transpoziție prin ion de carboniu: ing. Aurora Bucur, (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); b) Reacții ale sărurilor de piriliu cu nucleofilii: dr. Constantin Toma (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

SECȚIA DE ȘTIINȚE TEHNICE

8. Premiul „Aurel Vlaicu" — Lucrările: a) Studiul teoretic și experimental al suspensiilor de autovehicule cu amortizoare telescopice: Florea Dincă, Cristian Teodosiu, (pentru contribuția adusă la realizarea acestei lucrări); b) Cercetări teoretice și experimentale în domeniul mișcărilor supersonice efectuate în tunelul aerodinamic supersonic realizată în cadrul Institutului de mecanica fluidelor. Autor: Alexe Marinescu.

9. Premiul „Traian Vuia" — Lucrările: a) Comportarea motoarelor sincrone în regimuri dinamice speciale: Constantin Bălă, Pompiliu Oprișan, Mihu Bărgăuanu (pentru contribuția adusă la realizarea acestei lucrări); b) Contribuția la studiul cavitației rețelelor de profile: Octavian Popa, (pentru contribuția adusă la realizarea acestei lucrări).

SECȚIA DE ȘTIINȚE BIOLOGICE

10. Premiul „Emanoil Teodorescu" — Lucrările: a) Asupra acțiunii biologice a sulfonamidelor. Autor: Andrei Lazanyi; b) Lucrări în domeniul citologiei și citochimiei vegetale: Dumitru-Grigore Constantinescu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); c) Purificarea virusului îngălbenirii sfeclei în vederea studiului electrono-microscopic. Autor: Petru Ploaie.

11. Premiul „Emil Racoviță" — Lucrările: a) Harta regiunilor carstice din România: Vasile Decu, Teodor Rusu, (pentru contribuția adusă la realizarea acestei lucrări); b) Variația acidului lactic după stimularea electrică a mușchiului gastro-cnemian al broaștei tratată cu acid mono-iodo-acetic, fluorură de natriu și 1-2-4 dinitrobenzen. Autor: Dinu Tănăsescu.

SECȚIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE

12. Premiul „Traian Săvulescu" — Lucrările: a) Bazele moderne ale alimentației. Autor: Gheorghe Băia; b) Studiul ecologic și silvicultural al gîrnițetelor dintre Olt și Teleorman. Autor: Gheorghe Marcu.

13. Premiul „Ion Ionescu de la Brad" — Lucrarea: Loesul ca fundație a solului pentru sisteme de irigare. Autori: Rene-Jacques L. Bally, Ion Antonescu, Vlad Perlea.

SECȚIA DE ȘTIINȚE GEOLOGICE ȘI GEOGRAFICE

14. Premiul „Grigore Cobălcescu" — Lucrările: a) Masivul eruptiv de la Bîrzava (Munții Drocei). Autor Haralambie Savu; b) Studiul geologic și petrografic al regiunii Rășinari — Cisnădioara — Sadu. Autor: Marcela-Dessila Codarcea.

15. Premiul „Gheorghe Murgoci" — Lucrările: a) Munții Godeanu. Autor: Gheorghe Niculescu; b) Delta Dunării: Aurel Banu (pentru contribuția adusă la realizarea acestei lucrări)

SECȚIA DE ȘTIINȚE MEDICALE

16. Premiul „Victor Babeș" — Lucrările: a) Activitatea antimitotică a lipidelor alcalistabile în microzomii celulelor în interfază (adulte): Gheorghe Gancevici (pentru contribuția adusă la realizarea acestei lucrări); b) Lucrări asupra histochimiei funcționale și patologice a proteazelor: Elena Gabrielescu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

17. Premiul „Gheorghe Marinescu" — Lucrările: a) Lucrări publicate în domeniul relațiilor dintre virusuri și tumori: Elisabeta Nastac (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări); b) Lucrări privind acțiunea directă a unor hormoni la nivelul ficatului izolat și perfuzat: Vaisler Lupu (pentru contribuția adusă la realizarea acestor lucrări).

SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE

18. Premiul „Nicolae Bălcescu" — Lucrările: a) Bănia din Țara Românească. Autor: Ștefan Ștefănescu; b) Comerțul Țării Românești și Moldovei cu Brașovul (sec. XIV—XVI). Autor: Radu Manolescu.

19. Premiul „Vasile Pîrvan" — Lucrările: a) Dacii. Autor Hadrian Daicoviciu; b) Cum trăiau romanii. Autor: Nicolae Lascu.

20. Premiul „Simion Bărnuțiu" — Lucrarea: „Preemțiunea în istoria dreptului românesc. Dreptul de protimisis. Autor: Valentin Georgescu.

21. Premiul „Ștefan Gheorghiu" — Lucrarea: Mișcarea muncitorească din România 1893—1900. Autori: Damian Hurezeanu, Victor Rață, Ion Iacoș, Vasile Petrișor, Georgeta Tudoran, Nicolae Copoiu, Ion Vitner, Gheorghe Dobre.

SECȚIA DE ȘTIINȚE FILOLOGICE

22. Premiul „Timotei Cipariu" — Lucrările: a) Individualitatea limbii române între limbile romanice. Autor: Alexandru Niculescu; b) Studii de stilistică eminesciană. Autor: Gheorghe Tohăneanu.

23. Premiul „B. P. Hașdeu" — Lucrările: a) I. Slavici. Autor: Pompiliu Marcea; b) Gheorghe Șincai. Autor: Mircea Tomuș.

SECȚIA DE LITERATURĂ ȘI ARTĂ

24. Premiul „Mihail Eminescu" — Lucrarea: Cîntece tăcute. Versuri în proză (2 volume). Autor: Adrian Maniu.

25. Premiul „Ion Creangă" — Lucrarea: Francisca. Autor: Nicolae Breban.

26. Premiul „Ion Andreescu" — Lucrările: a) Pentru pace, pentru prietenie. (pictură). Autor: Virgil Almășanu; b) Cîmp cu flori în violet. Lan de grîu, Cîmp cu păpădii (și pentru toată activitatea din anul 1965). Autor: Vasile Grigore.

27. Premiul „George Enescu" — Lucrările: a) Cîntec apelor țării. Autor: Gheorghe Costinescu; b) Simfonia. Autor: Zoltan Aladar.

28. Premiul „Ciprian Porumbescu" — Lucrarea: Suita și sonata. Autor: Dumitru Bughici.

● Știri interviuri reportaje ● Știri interviuri reportaje ● Știri interviuri reportaje ● Știri interviuri reportaje ● Știri interviuri reportaje

ZILNIC

INFORMAȚII

ACTUALITATEA SPORT

Dispută pasionantă! În fotografie un instantaneu de la Concursul de matematică al elevilor, a cărui primă etapă s-a desfășurat duminică

„Sală" — „aer liber": 0-1

Concursurile atletice de sală, cuprind unele probe atletice specifice care nu se desfășoară în concursurile de pe stadion, în aer liber. De asemenea, unele probe, ca de pildă, săritura în înălțime, sînt uneori stînjenite de dimensiunile sălii, neputînd toți concurenții să-și ia un elan identic cu cel pe care îl iau afară. Din aceste cauze, se ține separat evidența recordurilor de sală, spre deosebire de recordurile în aer liber.

Cu ocazia concursului republican de sală, rezervat juniorilor mari, desfășurat simbătă și duminică în sala Steaua, ne-am gîndit să folosim aritmetica, pentru a calcula performanțele realizate cu ocazia acestui concurs, în comparație cu cele de pe stadion și astfel să le putem acorda o apreciere mai obiectivă. La 50 m plat s-au realizat performanțele de 6,1 sec. și 6,2 sec. pe primele 3 locuri (Rizon, Ioani și Iordache), ceea ce pe 100 m, ținînd seama că se aleargă lansat a doua jumătate a cursei, înseamnă 11,4-11,6 sec: rezultatul nu este deloc prea încurajator. La fete situația pare mai bună și cele 4 recorduri de sală realizate în finala probei, confirmă aceasta.

Însă performanțele de la 50 m g fete, sînt cu mult sub nivelul așteptat. Primele două clasate, Nedelcu și Schall cu 7,7 sec. au alergat cu viteza care le-ar aduce un rezultat în jur de 12,3 sec. pe 80 m g, ceea ce nu ne dă mari speranțe.

Rezultate, în general bune, s-au înregistrat la înălțime, dar aici, fată de concursurile din ceilalți ani din sala Floreasca, condițiile au fost îmbunătățite. Săritorii Ion Șerban (2,01 m), M. Mitilecis (1,98 m) și săritoarele V. Boncl și E. Stoenescu (1,68 m) au avut posibilitatea să-și execute elanul ca și în aer liber. Forma lor pentru perioada de pregătire actuală, este mulțumitoare. Celelalte probe, greutate băieți (Ciocănescu 12,98 m) și fete (Murărescu 12,79 m) lungime, triplusalt și prăjină (Cristian Ivan 4,19 m, nou record) au condiții asemănătoare, în mare parte, cu concursurile din aer liber.

Continuînd cu calculele aritmetice în atletism, bilanțul acestui concurs nu ne poate da prea multă satisfacție, deoarece cele cîteva performanțe mai răsărite se pierd în noianul performanțelor a căror sumă poartă înainte semnul minus.

SILVIU DUMITRESCU

PRONOSPORT NR. 6

La etapa din 12 februarie 1967 pronosticurile au fost acordate de maestrul sportului Dan Coe.

1. Bologna-Cagliari	1, X
2. Brescia-Spal	X
3. Foggia-Lanerossi	1
4. Juventus-Fiorentina	1
5. Lazio-Lecco	1
6. Mantova-Milan	2
7. Napoli-Roma	1, X
8. Venezia-Torino	X, 2
9. Genoa-Livorno	1
10. Pisa-Sampdoria	X
11. Salernitana-Modena	2
12. Verona-Arezzo	1
13. Messina-Catanzaro	1, X

Europenele de patinaj artistic

La Liubliana s-a încheiat cea de-a 58-a ediție a campionatelor europene de patinaj artistic, la startul căreia au fost prezenți 115 concurenți din 17 țări.

În absența fostei campioane europene, Regine Heitzer, (Austria), medalia de aur în proba de simplu femei a revenit tinerei patinatoare din Karl Marx Stadt, Gabrielle Seifert, în vîrstă de 18 ani.

La simplu bărbați, austriacul Emerich Danzer, a cîștigat pentru a treia oară titlul de campion european. Proba de perechi a fost dominată și în acest an de cuplul sovietic Ludmila Belousova și Oleg Protopopov, campioni mondiali, olimpici și europeni.

În sfîrșit, în proba de dans, patinatorii englezi și-au confirmat superioritatea lor pe plan european, cîștigînd titlul de campioni europeni și medalia de argint, prin perechile Diane Towler-Bernard Ford și respectiv Yvonne Suddik-Malcom Cannon.

Succes românesc la Erfurt

● Campionatele internaționale de tenis de masă ale R. D. Germane au luat sfîrșit la Erfurt. În finala probei de dublu femei, cuplul Maria Alexandru, Eleonora Mihalca (România) a învins în finală cu 21-23, 21-17, 22-20, 20-16 pe Karlikova, Vostova (Cehoslovacia).

Final în proba de 50 m garduri disputată duminică în sala Steaua

ÎN DRUM SPRE LEIPZIG

Pe adresa redacției a sosit ieri o telegramă trimisă de conducerea sectorului III al Uzinei mecanice Tr. Severin. Ce conține ea?

„Vagonul marfă acoperit pe două osii pentru încărcătură de 28 tone, asimilat și fabricat de noi, a plecat din uzină cu destinația Tîrgului internațional de primăvară de la Leipzig".

Prezența vagonului fabricat de uzina severineana la Tîrgul de la Leipzig este justificată de parametrii săi tehnici ridicați. Vagonul are șasiul întărit și este prevăzut cu spațiu pentru posibilitatea montării cuplei automate. Are o execuție în forma de „S" cu osii pe rulmenți care permit să realizeze o viteză de peste 100 km pe oră. Sistemele de frînare și de defrînare acționează automat".

O nouă policlinică la Cluj

CLUJ (de la corespondentul nostru)

La Huedin a început construcția unei noi policlinici pentru care s-au alocat 6 400 000 lei. Policlinica va cuprinde o secție pentru adulți și alta pentru copii. Personalul medical va dispune de numeroase laboratoare dotate cu aparatură modernă și de o stație de urgență. Construcția acestui important obiectiv sanitar din raionul Huedin va fi încheiată în anul viitor.

TV

18,00: Pentru cei mici: „Insula păsărilor"; 18,15: Pentru tineretul școlar: — „1001 de întrebări"; Cum a zburat Răducu — de Leonid Petrescu; 18,50: Publicitate; 19,00. Telejurnalul de seară; Buletinul meteorologic; 19,28: Recital poetic: Rainer Maria Rilke; 19,40: Ancheta T.V.; 20,15: Seară de teatru: Cîinele grădinarului de Lope de Vega (Interpretează colectivul Teatrului de Stat din Petroșani); În pauze: Poșta televiziunii; Desene animate; 22,30: Telejurnalul de noapte.

LA ÎNĂLȚIMEA EXIGENȚELOR STUDENȚIEI

(Urmare din pag. I)

tură sînt planificate multiple activități cultural-artistice și distractive". Se „acumulează rezerve de energie" pentru un și mai mare efort, pentru o nouă etapă de învățătură, în care roadele să fie mai bune, să aducă un plus de calitate în pregătirea de specialitate și cultura generală a viitoarei generații de specialiști. Este datoria organizațiilor U. T. C. și asociațiilor studențești să facă totul pentru ca activitățile cuprinse în programul vacanței să fie temeinic pregătite, să cuprindă în desfășurarea lor masa largă a studențimii. De asemenea, să fie încă din această perioadă concepute, pe baza consultării studenților, a concluziilor desprinse din semestrul precedent, activitățile ce urmează să fie organizate în noua etapă de studiu.

Perioada de început a noii etape a anului universitar va coincide cu un eveniment de mare însemnătate pentru asociațiile studenților, pentru toți studenții, pentru întreaga noastră viață universitară: în zilele de 20—21 februarie are loc cea de a VI-a Conferință a U.A.S.R. Așa cum s-a stabilit la plenara Consiliului U.A.S.R. din octombrie 1966, la conferință vor fi supuse dezbaterii „Raportul Consiliului U.A.S.R. cu privire la activitatea desfășurată în perioada dintre conferința a V-a și conferința a VI-a a U.A.S.R. și sarcinile de viitor ale asociațiilor studenților"; „Raportul Comisiei de cenzori"; vor fi supuse discuției și aprobării modificările la statutul asociațiilor studenților; conferința va alege noul Consiliu al U.A.S.R. și Comisia de cenzori.

Studenții patriei întîmpină acest eveniment din viața asociațiilor cu interes deosebit, reafirmîndu-și hotărîrea de a se pregăti la nivelul cerințelor școlii noastre superioare, ale activității lor viitoare, ca specialiști ai unei țări aflată într-un proces de continuu avînt constructiv în nobilul efort de desăvîrșire a construcției socialiste.

Întreaga activitate ce o vor desfășura în această perioadă asociațiile să creeze o asemenea atmosferă de efervescență creatoare, care să înlesnească o mai deplină valorificare a experienței valoroase și să stimuleze puternic inițiativa fiecărui colectiv studențesc, astfel încît Conferința pe țară a U.A.S.R. să marcheze o etapă de noi realizări în toate domeniile vieții de asociație, în întreaga activitate a studențimii noastre.

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Surse de creștere a productivității

pornind de la aceste considerente, recomandă studierea și aplicarea acestei inițiative în toate unitățile economiei forestiere. Socotim necesar ca pentru aplicarea acesteia, pentru adaptarea ei la specificul unităților noastre, conducerile întreprinderilor să analizeze temeinic activitatea fiecărei secții, sector și loc de muncă, să stabilească deficiențele și cauzele lor, să ia măsurile necesare pentru folosirea integrală a timpului de lucru.

În exploatările forestiere trebuie să se urmărească aprovizionarea ritmică cu masă lemnoasă a instalațiilor de scos-apropiat pentru a se putea obține o productivitate ridicată la această fază de lucru. De asemenea, conducerile întreprinderilor forestiere au datoria să se ocupe cu mai mult simț de răspundere de organizarea muncii în brigăzi complexe cu plata în acord global urmărindu-se extinderea și permanentizarea acestora, precum și încadrarea lor cu muncitori numeric corespunzător volumului și operațiunilor ce le execută.

În industria de prelucrare a lemnului trebuie eliminate deficiențele de aprovizionare cu materii prime și materiale — principala cauză a unor întreruperi în producție. În același timp se impun măsuri pentru organizarea pe baze științifice a producției și a muncii, creîndu-se condiții pentru buna desfășurare a proceselor tehnologice. Maiștri și ceilalți conducători ai producției trebuie să se îngrijească din timp de asigurarea locurilor de muncă cu scule, dispozitive și verificatoare, astfel încît muncitorii să nu irosească timp cu procurarea lor.

Folosirea integrală a timpului de lucru este condiționată și de felul în care fiecare lucrător în parte se încadrează în normele de disciplină a muncii. În unele întreprinderi se manifestă încă deficiențe privind disciplina în muncă: absențe nemotivate, un volum mare de învoiri și concedii fără plată, întîrzieri, nefolosirea rațională a celor 480 de minute etc. De exemplu, anul trecut întreprinderea forestieră Băbeni ar fi putut obține o producție cu peste 1,5 milioane lei mai mare dacă erau înlăturate numai în parte absențele nemotivate, întreruperile accidentale în procesele tehnologice și lipsa de preocupare pentru organizarea brigăzilor complexe. De asemenea, în 1966, I.M.T.F. Ploiești a înregistrat un indice de utilizare a timpului de muncă necorespunzător din cauza deselor întreruperi și stagnări în producție, a învoirilor și a absențelor nemotivate. La fel I.P.R.O.F.I.L. „Tehnica-lemnului" din București unde numai absențele nemotivate au însumat timpul necesar pentru fabricarea a 100 garnituri de mobilă.

În unele întreprinderi, învoirile, concediile fără plată, întîrzierile la lucru și plecările înainte de sfîrșitul programului constituie sursele principale de irosire a timpului de muncă. Pentru eliminarea acestora, conducerile întreprinderilor trebuie să fie exigente în respectarea programului de lucru, să se ia toate măsurile pentru întărirea disciplinei în producție.

Conducerile întreprinderilor, cadrele tehnico-inginerești din secții și sectoare au în inițiativa tinerilor de la Uzinele „Semănătoarea", în organizațiile U.T.C. din economia forestieră, care sînt convins că o vor îmbrățișa cu cea mai mare căldură, un sprijin prețios în îndeplinirea sarcinilor de plan, un instrument care poate acționa cu cea mai mare eficacitate pentru crearea unei opinii colective plenare în favoarea utilizării raționale a timpului de lucru, pîrghie principală de creștere a productivității muncii. Acționînd în acest fel și aplicînd creator inițiativa tinerilor de la Uzinele „Semănătoarea" din Capitală, colectivele întreprinderilor din economia forestieră vor putea obține rezultate și mai bune în utilizarea timpului de lucru, în îmbunătățirea disciplinei de producție, în ridicarea calitativă a întregii activități economice.

ADOLESCENȚII DE AZI

prin recentul concurs inițiat de Comitetul Central al U.T.C. — vor purta girul maturității (și experienței) scriitorilor vîrstnici sau, dimpotrivă, vor fi scrise „dinăuntru", cu pasiunea celor care scriind despre tineri scriu despre ei înșiși nu ni se pare a fi mai puțin important. Poate chiar o falsă problemă. Orice competiție limitativă, prin înseși datele ei, și-ar infirma așteptările. Hotărîtoare, în cazul dat, este receptivitatea reală a scriitorului față de problemele acestei generații, pe care nu o va putea înțelege neînțelegîndu-i real tinerețea, o tinerețe, acordată la ritmul și febrilitatea unei epoci de transformări esențiale.

Că scriitorului îi va reveni astfel sarcina de a trece pragul aparențelor conformiste pentru a descoperi profilul real al acestei generații? Că va trebui să-i descopere aspirațiile și de ce nu? — idealul etic de viață în efortul modest de fiecare zi și în refuzul manifestat față de grandilocvență? Că va trebui să-i urmeze aproape „geologic" filonul de cinste și fermitate, nu fără discontinuități de moment, chiar în juvenilul spirit de frondă? *Ni se pare de la sine înțeles... Altminteri cititorul, tînărul cititor, susceptibil prin înseși datele vîrstei la modul în care se va găsi reflectat, va refuza modelul simplificat prin neînțelegere sau dimpotrivă, înfrumusețat cu ajutorul bunelor noastre intenții didactice. De aici, încă o dată, răspunderea care incumbă cuvîntului scris și celui care se încumetă conștient de importanța și dificultatea unei astfel de tentative, în care reușitele mari se pot întîlni cu cele parțiale și, poate, chiar cu consecințele lor mai puțin atrăgătoare, eșecurile.*

Discuțiile începute în paginile „Scînteii tineretului" ni se par cu atît mai mult stimulative și, în cel mai bun sens, solicitate pentru înțelegerea acestei sarcini și... dificultăți de onoare care — au spus-o aproape toți participanții la această dezbatere asupra dramaturgiei originale — nu țin numai și nu țin totdeauna de scriitor. Revistelor, editurilor, teatrelor — de ce să le acoperim indolența sau, altfel spus, ineficiența? — le rămîne un cuvînt hotărîtor. Poate chiar, pe ici pe colo, și unele decizii mai ferme, în spiritul sugestiilor privind scurtarea itinerariului piesei de teatru (Al. Mirodan), al promovării scriitorilor tineri (H. Lovinescu) etc. Sugestiile sînt demne de luat în seamă. Și poate de aplicat. Mai ales de aplicat! Cel puțin în acele domenii — în dramaturgie neapărat — în care debutanții (și sînt destui care nici măcar n-au debutat) pot fi încă ușor ținuți la distanță de paginile revistelor (din lipsă de spațiu), de edituri (din lipsă de hîrtie... în plan), de teatre (din lipsa certitudinii unui foarte mare succes). A stimula nu se reduce, însă, la a recunoaște formal talentul unui tînăr scriitor și a-l sfătui să persevereze... A stimula înseamnă, cel puțin, a-i oferi condiția experimentului și a unei întîlniri cu cititorul și sala, sub forma unei lecturi dramatizate (există începutul prestigios al Teatrului Mic) ori a publicării într-o colecție specială de teatru, într-un tiraj cît mai mic... Dar, din păcate, editurile continuă să publice piesele cunoscute, jucate (care, evident, se vînd prost), și nu-și asumă riscul publicării unor lucrări înainte de a fi fost aplaudate la scenă... (Intortochiat mai e, doamne, și drumul răspunderii!)... Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și, în aceeași măsură, nenumăratele comitete orășenești și regionale, în a căror denumire regăsim, cu același majuscule, răspunderile lor nelimitate față de actul cultural și artistic, nu-și pot aduce și ele o contribuție mai eficientă? Răspunsul ar fi neîndoios pozitiv dacă toate aceste comitete de cultură și artă n-ar aștepta să vadă mai întîi „cam ce spun" cronicarii... Iar cronicarii așteaptă și ei cel de-al 15-lea spectacol care se numește „premieră"... Și după premieră se așteaptă între ei, unii pe alții, ca să aibă un punct de vedere ...cît mai independent! Ca să nu mai vorbim de toate acele situații în care diferiți funcționari, în aparență serviabili, dar devotați mai curînd propriei lor situații decît actului, în sine, teatral, se împiedică de problemele „cheie" ale folosirii unui scenograf sau a unui actor, împrumutat de la un alt teatru, vecin — (auzi, dumneata, cu ce drept?!) dar n-au avut răgazul necesar și nici curiozitatea de a parcurge măcar ocazional, prin sondaj, cîteva din piesele trimise spre cercetare și studiu secretariatelor literare.

Concursul inițiat de C.C. al U.T.C. va fi încununat real de succes dacă efortul scriitorilor, factorul decisiv, se va întîlni cu acel plus de solicitudine și exigență creatoare, menit să caracterizeze, nu numai teoretic, munca edituriilor și a teatrelor. Și să sperăm că despre toate aceste neajunsuri vom avea prilejul să vorbim cît de curînd „la trecut" poate chiar înainte de închiderea noului concurs de lucrări literare inspirate din viața tineretului.

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

VIZITA PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT, CHIVU STOICA, ÎN TUNISIA

TUNIS 5. — Trimişii speciali Agerpres, Nicolae Puicea şi Nicolae N. Lupu transmit: Duminică, în cea de-a patra zi a vizitei oficiale de prietenie pe care o întreprinde în Tunisia, preşedintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica a fost oaspetele guvernoratului Beja. Situat de-a lungul văii Medjerda, cea mai întinsă şi cea mai fertilă regiune agricolă a Tunisiei, guvernoratul dispune de întinse suprafeţe irigate.

Ca pretutindeni în vizita sa în Tunisia, înaltului oaspete român i s-a făcut o caldă primire. La intrarea în guvernoratul Beja, oficialităţile locale, în frunte cu guvernatorul Tahar Kassem, au urat bun sosit.

Cooperativa agricolă de producţie El Azima (Voinţa) din localitatea Medjez el Bab a constituit primul obiectiv al vizitei. Înfiinţată în anul 1965, cooperativa cuprinde 107 familii de cooperatori, care lucrează 773 ha, dintre care 450 sînt proprietate domenială (de stat). Întîmpinat de Ahmed Ben Salah, ministrul economiei şi planificării, preşedintele Consiliului de Stat a fost informat amănunţit asupra activităţii acestei cooperative. Apreciind rezultatele obţinute de această exploatare agricolă, oaspetele a urat noi succese, invitînd un grup de cooperatori să vină în România pentru a cunoaşte dezvoltarea agriculturii noastre.

Următorul popas a fost perimetrul irigat de la Testour, unde a fost vizitat şantierul de lucrări civile. Aici lucrează un număr de 137 tineri între 18 şi 20 de ani, care sînt formaţi ca specialişti pentru diferite munci agricole.

Convoiul oficial de maşini s-a îndreptat apoi spre Dougga, localitate care păstrează numeroase vestigii binecunoscute din perioada stăpînirii romane. În toate localităţile prin care au trecut oaspeţii români, mii de locuitori i-au întîmpinat cu căldură, cu lozinci de bun venit scrise în limbile română şi arabă.

La prînz, guvernatorul regiunii Beja a oferit o masă în cinstea înaltului oaspete român. După-amiază, a fost vizitată fabrica de zahăr din Beja. Seara, oaspeţii s-au întors la Tunis.

Toasturi rostite la dineul în onoarea preşedintelui Habib Burghiba

În toastul rostit la dineul oferit vineri seara în saloanele Hotelului „Hilton", în onoarea preşedintelui Habib Burghiba şi a soţiei sale, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a relevat atmosfera plină de cordialitate în care se desfăşoară vizita, expresie a sentimentelor de stimă şi prietenie dintre popoarele român şi tunisian. Schimbul de vederi avut cu Excelenţa Sa, dl. preşedinte, cu membrii guvernului şi cu preşedintele Adunării Naţionale a Republicii Tunisiene, ca şi cele ce vor urma, a spus vorbitorul, ne întăreşte şi mai mult convingerea că între ţările noastre există climatul de înţelegere prietenească, care permite abordarea concretă, între factorii de răspundere competenţi, a unui larg cerc de probleme privind cooperarea şi colaborarea noastră. Vizita făcută în Tunisia se înscrie, în mod firesc, în evoluţia pozitivă a relaţiilor dintre cele două ţări şi reprezintă, fără îndoială, o manifestare a dorinţei comune pentru dezvoltarea multilaterală a relaţiilor româno-tunisiene. Toate acestea dau conţinut şi perspectivă raporturilor dintre ţările şi popoarele noastre, dovedind în mod concret posibilităţile largi de cooperare care există între ţări cu sisteme social-politice diferite, atunci cînd această dorinţă este împărtăşită în mod reciproc. Vorbitorul şi-a exprimat convingerea că această vizită, ca şi aceea a preşedintelui Burghiba la Bucureşti, aşteptată cu deosebit interes, vor contribui la adîncirea colaborării dintre România şi Tunisia, în interesul popoarelor român şi tunisian şi al păcii.

În toastul său, preşedintele Republicii Tunisiene, Habib Burghiba, a subliniat că după primele contacte avute cu preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, şi celelalte persoane care-l însoţesc în această vizită, a fost creată o atmosferă de colaborare şi prietenie sinceră.

Referindu-se la problemele care se pun astăzi în faţa Tunisiei cît şi a României, preşedintele Burghiba a arătat că o caracteristică comună o reprezintă rezolvarea şi abordarea acestora în spirit realist şi cu toată răspunderea. Aceasta a făcut ca între noi să se nască o prietenie pe care sper să o confirmăm şi dezvoltăm cu prilejul vizitei pe care o voi face în România, prin contacte fructuoase cu conducătorii României şi cu poporul român. Vorbitorul a menţionat că Tunisia caută să folosească cît mai mult experienţa pe care o are România. Abordînd problema relaţiilor economice între România şi Tunisia, preşedintele Burghiba a remarcat faptul că economiile celor două ţări sînt complimentare, ceea ce oferă un cîmp larg de desfăşurare acestor relaţii, în interesul reciproc al ambelor popoare.

★

Ministrul minelor, Bujor Almăşan, George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe şi Ioan Georgescu, ambasadorul României la Tunis, împreună cu consilieri şi experţi au avut convorbiri cu Ahmed Ben Salah, ministrul economiei şi planificării. Au fost discutate probleme privind lărgirea cooperării în domeniul cultural precum şi în domeniul ştiinţific şi tehnic, pe baza acordurilor încheiate anul trecut la Bucureşti. S-a căzut de acord asupra necesităţii extinderii schimburilor de manifestări artistice şi culturale. Pe plan tehnic, România va spori asistenţa acordată Tunisiei prin trimiterea de tehnicieni, în special medici, precum şi pregătirea în România a unor cadre tunisiene. În ce priveşte colaborarea economică, cele două părţi au convenit să analizeze posibilităţile dezvoltării acestei colaborări în domeniul petrolului şi al exploatării şi comercializării fierului şi fosfaţilor tunisieni.

DIN VIAŢA TINERETULUI LUMII

Revendicări universitare în Italia

Grevele studenţilor şi cadrelor didactice din unele centre universitare italiene au atras atenţia, în aceste zile, asupra unor revendicări a căror rezolvare o cerută insistent de o bucată de vreme. Profesorii, asistenţii şi studenţii reclamă o reformă a învăţămîntului care să aducă după sine îmbunătăţirea sistemului de învăţămînt şi cercetare. Actualul sistem, consideră ei, este învechit, insuficient adaptat pentru pregătirea de cadre la necesităţile societăţii moderne. Programele de învăţămînt — subliniază mulţi universitari — mai sînt încă la nivelul anilor 1930—1940. Pe de altă parte, cadrele didactice cer îmbunătăţirea salarizării conform creşterii costului vieţii şi renunţarea la proiectata „subţiere" a rîndurilor lor.

Ca urmare a actualei mişcări protestatare-revendicative, Universitatea din Bari şi-a închis porţile cinci zile după ce studenţii au ocupat pentru un timp incinta universităţii, cerînd să înceteze tergiversările în problema soluţionării revendicărilor lor. La facultatea de chimie din Roma, studenţii şi-au întrerupt cursurile în semn de solidaritate; ei şi-au adus de acasă pături şi saci de dormit şi au ocupat facultatea. Exemplul le-a fost urmat de colegii lor de la facultatea de chimie din Milano şi de cei de la toate facultăţile de chimie din Italia. Concomitent, au avut loc demonstraţii ale cadrelor didactice şi studenţilor care au avertizat autorităţile că nu vor reîncepe cursurile şi vor continua acţiunea de protest un timp nelimitat, dacă cerinţele lor nu găsesc un răspuns concretizat în măsuri pozitive.

D. T.

Conferinţa publicaţiilor studenţeşti din S. U. A.

Luni la Washington s-a încheiat conferinţa redactorilor de la ziarele studenţeşti din Statele Unite ale Americii. Dezbaterile, la care au participat peste 500 de reprezentanţi ai universităţilor şi colegiilor din S.U.A., s-au axat în special pe probleme privind politica externă a S.U.A. Majoritatea participanţilor au condamnat războiul dus de Statele Unite în Asia de sud-est şi au cerut încetarea bombardamentelor asupra Vietnamului de nord şi a acţiunilor militare din Vietnamul de sud. Luînd cuvîntul Richard Goodwin, fost consilier special al preşedintelui Kennedy şi apoi al preşedintelui Johnson, a menţionat că guvernul american a transformat războiul civil din Vietnam într-un război american. El a calificat intervenţia S.U.A. în Vietnam drept „o mare greşeală" şi s-a pronunţat pentru încetarea bombardamentelor asupra R. D. Vietnam.

În drum spre Bruxelles

C. Mănescu a trecut prin Budapesta şi Viena

BUDAPESTA 5 — Corespondentul Agerpres, A. Pop, transmite: În drum spre Bruxelles, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a trecut duminică dimineaţa prin Budapesta. La Gara Keleti, ministrul român a fost întîmpinat de Peter Janos, ministrul afacerilor externe al R. P. Ungare, şi de funcţionari superiori ai M.A.E. A fost prezent Dumitru Turcuş, ambasadorul Republicii Socialiste România la Budapesta.

★

VIENA 5. — Corespondentul Agerpres, P. Stăncescu, transmite: În drum spre Bruxelles, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a fost întîmpinat şi salutat duminică, în trecerea sa prin Austria, în gara Salzburg, de ministrul afacerilor externe al Austriei, Lujo Toncic, cu care a avut o discuţie prietenească.

REPUBLICA SUD-AFRICANĂ. — Flăcările rugului mistuie zeci de „legitimaţii speciale" impuse populaţiei de culoare de către autorităţile rasiste. Asemenea acţiuni ale populaţiei africane sînt una din formele luptei împotriva regimului barbar al apartheidului

însemnări „Mr. Brain Drain"

Probabil în virtutea „legăturilor speciale" anglo-americane, Londra a dobîndit privilegiul de a găzdui o foarte originală instituţie: Biroul operativ „Careers Incorporated".

Societatea „Careers", cu sediul central la New York, s-a specializat în ultimul deceniu într-o operaţiune inedită: importul de materie cenuşie, sau, mai precis, recrutarea de oameni de ştiinţă şi cercetători de o deosebită valoare care să lucreze pentru marile monopoluri din S.U.A. Unul din cîmpurile principale de activitate ale lui „Carrers" a fost şi a rămas Anglia. Afacerile au mers atît de bine, încît s-a trecut acum la înfiinţarea „Biroului operativ" cu sediul în capitala britanică. Biroul este condus de William Douglas, pe care presa londoneză îl numeşte cu amară ironie „Mr. Brain Drain" (D-l aspirator de materie cenuşie). Instituţia lui Douglas este ceva în genul unei comisii de revizie. Aproape o mie de savanţi ingineri, specialişti în electronică au primit „oferte speciale" din partea Biroului operativ care întocmeşte fişe detaliate, despre valenţele fiecăruia în parte şi duce tratative pînă la semnarea contractelor între respectivii specialişti şi centrele de cercetări americane.

„Mr. Brain Drain" e, pare-se, foarte mulţumit de perspectivele activităţii lui. El a declarat ziariştilor: „E adevărat că noi scoatem din Anglia unele din talentele sale cele mai promiţătoare. Dar activitatea noastră se desfăşoară pe cele mai oneste şi legale baze. Nimeni nu ne poate reproşa nimic"

Un asemenea cinism calificat, i-a scos din sărite pînă şi pe redactorii de la super-respectabilul FINANCIAL TIMES care au scris: „Ocupaţia lui Careers Inc. nu este altceva decît un atentat calculat la capacitatea noastră de a avansa pe plan tehnologic. Într-un deceniu, peste 2 000 de specialişti valoroşi au fost absorbiţi în S.U.A. Dacă lucrurile vor evolua astfel, nu ne va rămîne în secolul XXI decît să ne ocupăm de artizanat şi bricolaj".

Era un timp cînd englezii sentimentali se indignau cînd vedeau că magnaţii americani cumpără şi transportă bucată cu bucată în Statele Unite, castele celebre englezeşti. Reacţia la operaţiunile lui „Mr. Drain Brain" depăşeşte cu mult graniţele indignării sentimentale. Sînt în joc elemente de însemnătate uriaşă. Ceea ce explică şi poziţia explozivă a ponderatului oficios al marii finanţe britanice.

EM. RUCĂR

Farsa electorală din Nicaragua

Primele rezultate neoficiale ale alegerilor prezidenţiale care au avut loc duminică în Nicaragua acordă victoria candidatului oficial, generalul Anastasio Somoza jr.

Alegerile s-au desfăşurat într-o atmosferă de tensiune ca urmare a măsurilor represive preelectorale luate de oficialităţi împotriva opoziţiei. Agenţia ASSOCIATED PRESS reproduce declaraţiile oficialităţilor nicaraguene, potrivit cărora în ziua alegerilor nu s-au produs „incidente serioase".

Rezultatele oficiale parţiale ale alegerilor prezidenţiale, atestă previziunile privind o victorie neîndoielnică a candidatului oficial, Anastasio Somoza jr. După despuierea urnelor în 101 centre de votare din cele 2 000 cîte au fost constituite în întreaga ţară, Partidul liberal naţionalist (candidat Somoza jr.) a obţinut 20 729 voturi, Partidul conservator tradiţionalist (candidat Aguero) 10 483 voturi, iar partidul conservator nicaraguaian (candidat Abaunza Marenco, 454 voturi. Partidelor democratice li s-a interzis să desemneze candidaţi proprii la aceste alegeri.

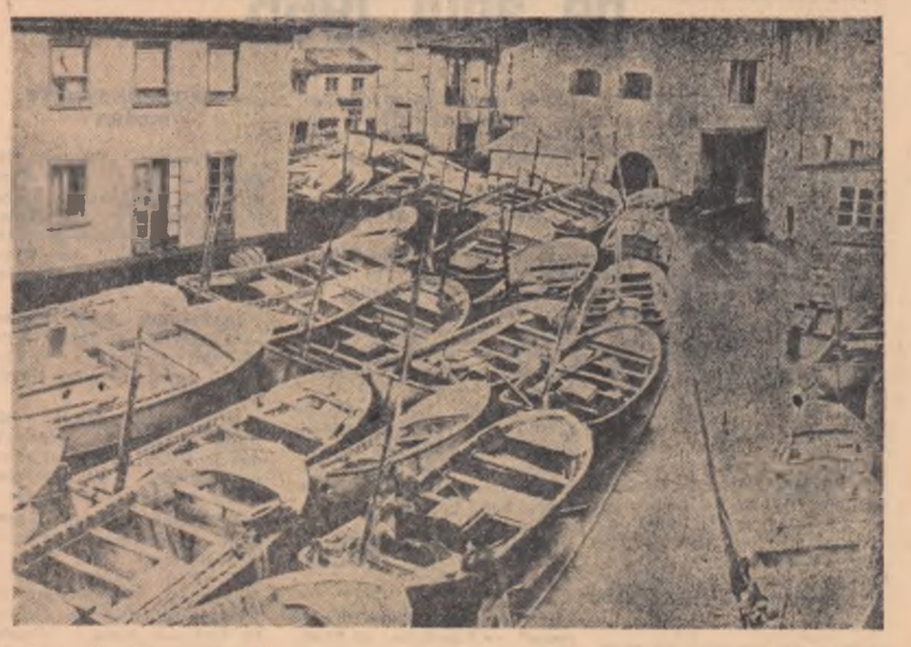

Furtunile violente din ultimele zile asupra coastei Cantabriei (Spania) au făcut imposibilă ieşirea în larg a bărcilor pescăreşti. Mai mult, de frica distrugerii la chei, locuitorii satului Cudillero le-au adus pe uliţele aşezării lor care au căpătat un aspect original

pe scurt

● La 6 februarie la centrul de cercetări cosmice din Utinoura (Japonia) a fost lansată cu succes o rachetă cu 3 trepte de tipul „Lamda-3 N-3", cu o greutate de 9,5 tone şi o lungime de 16,6 metri. Racheta a atins o altitudine de 2 000 km. La bordul navei se află instalat aparataj destinat cercetării razelor solare şi a altor raze cosmice.

„Lunar — Orbiter-3"

Nava spaţială americană „Lunar-Orbiter-3", lansată sîmbătă de la baza Cape Kennedy, îşi continuă zborul spre Lună. Duminică ea s-a orientat spre astrul Canope, care îi serveşte ca punct de reper pentru a se dirija spre satelitul natural al Pămîntului. Observatorii de la Cape Kennedy au menţionat că lansarea lui „Lunar-Orbiter-3" a fost foarte precisă, astfel că nava spaţială se va plasa direct pe o orbită lunară fără nici o manevră suplimentară. „Lunar Orbiter-3" se va plasa pe o orbită situată la o altitudine de 78 km de suprafaţa Lunii, după ce în prealabil se va plasa pe o orbită cu o altitudine de 473 km. Nava spaţială americană urmează să fotografieze 12 locuri posibile de aselenizare pentru viitorii cosmonauţi americani. De asemenea, va fi retransmisă imaginea camerei americane „Surveyor-2", care a aselenizat lîn suprafaţa Lunii în iunie 1966.

A. KOSÎGHIN A SOSIT LA LONDRA

● Luni dimineaţă a sosit la Londra Alexei Kosîghin, preşedintele Consiliului de miniştri al U.R.S.S., care la invitaţia lui Harold Wilson, primul ministru britanic, va face o vizită oficială de o săptămînă în Marea Britanie. Alexei Kosîghin este însoţit de G. Djavahisvili, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.S. Gruzine, V. Klauson, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.S. Estone şi de alte persoane oficiale.

La aeroport, Alexei Kosîghin şi persoanele care îl însoţesc au fost întîmpinaţi de premierul Harold Wilson, de ministrul afacerilor externe al Marii Britanii, George Brown, şi de alte persoane oficiale.

● La Budapesta a fost semnat un acord cu privire la schimbul de bunuri de consum între R.P. Ungară şi R. D. Germană pe anul 1967.

„PREDEAL" ÎN RADA PORTULUI CONAKRY

● Cu ocazia sosirii în portul Conakry a vasului „Predeal", care a transportat pentru Guineea primul lot de tractoare, camioane şi alte maşini româneşti, însărcinatul cu afaceri al României la Conakry, Oliviu Miclea, a oferit la 3 februarie, pe bordul vasului, un cocteil. Au luat parte Fodeba Keita, ministrul economiei, Diallo Alpha Ahmadou, ministrul sănătăţii, Fadiala Keita, procuror general şi alte personalităţi politice din Guineea, precum şi şefii misiunilor diplomatice acreditaţi la Conakry.

● Un detectiv particular a făcut o declaraţie în faţa Curţii Supreme a statului New York, potrivit căreia compania „General Motors" l-ar fi plătit pentru a-l urmări pe Ralph Nader şi a „descoperi" în legătură cu acesta lucruri compromiţătoare prin care să poată fi redus la tăcere. Detectivul Vincent Gillel a făcut această declaraţie, ca răspuns la întrebările puse de avocaţii lui Nader care a dat în judecată compania „General Motors" cerîndu-i despăgubiri în valoare de 26 milioane dolari pentru amestec în viaţa sa particulară.

Ralph Nader a publicat anul trecut o carte intitulată „Nesigură la orice viteză" în care a trăgea atenţia asupra defectelor de siguranţă ale automobilelor americane şi în special ale celor de tipul „Corvair" — fabricate de „General Motors".

● Rene William Thorp şi Pierre Stibbe, doi avocaţi care au reprezentat familia lui Ben Barka, în timpul procesului referitor la răpirea acestuia, au decedat în ultimele 48 de ore în condiţii identice — infarct cardiac.

ALEGERILE DIN ALGER

● Populaţia Algerului s-a prezentat duminică în faţa urnelor pentru a alege pe cei 10 000 de membri ai Consiliilor municipale, organe care vor avea de acum înainte largi împuterniciri pe plan local, în problemele educaţiei, administraţiei, asigurări sociale etc. Acestea sînt primele alegeri municipale de la obţinerea independenţei de către Algeria.

Rezultatele preliminare sosite pînă în prezent din Alger, arată că aproape peste tot, mai mult de 70 la sută din cei înscrişi pe liste, s-au prezentat la secţiile de votare, iar în unele locuri această cifră depăşeşte 98 la sută.

● În capitala Nigeriei a fost dată publicităţii o declaraţie oficială după întîlnirea dintre şeful guvernului nigerian, Yakubu Gowon, şi guvernatorii a o serie de regiuni. În declaraţie se anunţă că peste două săptămîni va avea loc şedinţa Consiliului militar suprem, în cadrul căreia va fi dezbătută problema restabilirii constituţiei în Nigeria. La această întîlnire va fi analizată şi situaţia din ţară.

Somalia '67

Peninsula somalienilor, partea cea mai orientală a „cornului Africii", e dominată de arcada răsăriteană a platoului Galla-somalii sprijinită pe Doncalia, golful Aden şi Oceanul Indian. Acest platou, care la nord pare că se înalţă de-a dreptul din mare, se sfîrşeşte la Oceanul Indian printr-un perete ca de prăpastie, constituind un ţărm abrupt, rectiliniu, străjuit de dune aliniate. Singura parte accesibilă a acestui ţărm rîpos este locul denumit de navigatorii arabi „El Benadir", ţara porturilor.

Aci, scăldată de albastrul Oceanului Indian, de străveziul cerului şi strălucirea arzătoare a soarelui, se află capitala Somaliei, Mogadiscio, unde trăiesc 83 000 de locuitori din cele 2 milioane şi jumătate cît numără populaţia acestei ţări. Vechile sale metereze de pămînt cenuşiu adăpostesc impunătoare palate de marmură albă, ca şi căsuţe mărunte, moschei cu turle elegante, spitale, clinici, dispensare. În ultimul timp peisajul capitalei somaleze s-a îmbogăţit cu clădirile noi ale şcolilor. Altă dată, copiii somalezi începeau prin a învăţa la scolile coranice din jurul moscheilor; apoi, studiul superior era continuat în străinătate, bineînţeles numai de cei ai căror părinţi dispuneau de suficiente mijloace materiale. După obţinerea independenţei, în 1960, statul somalez a iniţiat un efort deosebit pentru dezvoltarea învăţămîntului: în capitală ca şi în alte localităţi au fost înfiinţate şcoli elementare, tehnice şi secundare. La Mogadiscio există acum şi un nucleu universitar unde se predau cursuri umanistice, drept şi ştiinţe economico-sociale.

Preocupările statului somalez de a lichida vitrega moştenire colonială, de a birui dificultăţile sînt plurivalente. Ele se îndreaptă, însă, în primul rînd către crearea bazei economice strict necesare pentru progresul general al ţării. Planul de 5 ani pe perioada 1963-1967 şi-a propus tocmai realizarea unei serii de obiective importante de natură economică, socială şi educativă în scopul creării unei economii diversificate — agricole şi industriale. Oamenii răspund cu elan, cu hărnicie şi stăruinţă apelurilor la efort colectiv. Astfel, ei au pornit înarmaţi uneori doar cu unelte rudimentare, să defrişeze brusa. Căci, afară de zonele fertile, cultivate cu banane, din jurul celor două fluvii — Scelbi şi Djuba — în Somalia se întinde ca o mare de tufişuri uscate brusa. Somalezii, luptînd cu vitregia climei — arşiţa secetoasă şi musonii pustiitori — se string în jurul izvoarelor sau a fîntînilor acţionate de forţa vîntului, pentru a cultiva pămîntul: tef, o cereală africană din care se face pîinea, fructe, legume şi chiar, pe viitor, porumb şi grîu. Statul somalez a dus în ultimii ani o acţiune susţinută de dezvoltare a agriculturii, atît prin introducerea de noi culturi, cît şi prin organizarea de ferme-model. De curînd, Adunarea Naţională a Somaliei a adoptat legea privind naţionalizarea pămînturilor ce aparţin cetăţenilor străini şi care nu au fost vîndute sau date în arendă. În virtutea legii vor fi naţionalizate, deasemenea, şi pămînturile care înainte de proclamarea independenţei au fost concesionate cetăţenilor sau companiilor străine, iar în prezent sînt nelucrate.

Imagine din Mogadiscio

Subsolul Somaliei ascunde bogăţii minerale — petrol, fier, cupru — care aşteaptă să fie puse în valoare, industria aflîndu-se deocamdată într-un stadiu incipient. Obiectivele statului somalez vizează exploatarea raţională a acestor bogăţii, în folosul poporului său, pentru propăşirea lui. Iar voinţa dîrză a poporului somalez de a învinge greutăţile trecutului şi a-şi aduce ţara pe făgaşul progresului constituie chezăşia certă a îndeplinirii ţelurilor sale.

VIORICA TĂNĂSESCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".